

středa 27. září

FILMÁLOVÝ INTERKINO VIZNÍ

36.

festival Finále Plzeň

Výsledné dílo musí stát za to

Začínal jako divadelní herec, od roku 2018 ho ale čím dál častěji můžeme vidět také v kině nebo v televizi. Na Finále přijel Jan Nedbal hned s několika seriály (*Matematika zločinu*, *Král Šumavy*, *Mozaika*) a filmy (*Krakonošovo tajemství*, *O malých věcech*). V rozhovoru přiblížil své herecké začátky, popsal, jak se připravoval na roli Tomáše Tomana v *Matematice zločinu*, a zavzpomínal na setkání s Josefem Mašínem, k němuž došlo během příprav nového filmu Tomáše Mašína *Bratři*.

V kinech i na televizních obrazovkách jste zatím celkem neokoukanou tvář. Jak vaše herecká dráha začala?

Bylo mi asi devatenáct, když jsme se s kamarádem z legrace přihlásili na konkurs do *Romea* a Julie v Městském divadle Děčín. Nakonec jsem tam dorazil sám a s nějakou slečnou jsem úplně lhostejně odehrál balkonovou scénu. Když mi pak přišel email, že mě vybrali, řekl jsem si: „No tak jo, tak budu hrát *Romea*.“

I v tu chvíli jste to pořád bral jako recesi?

To už ne. Uvědomil jsem si, že už nemůžu couvnout, protože jedna věc je humor a druhá neslušnost. Když jsme začali zkoušet, objevil jsem v sobě něco, co jsem neznal. Připadalo mi, že všechno rychle chápnu, umím zpracovat a předat dál. *Romea* a *Julii* jsme odehráli

v Děčíně, pak jsme s nimi jeli do Dánska a pak to najednou skončilo. Bylo mi jasné, že pokud chci u herectví zůstat musím se dostat na DAMU do Prahy.

Cítil jste, že je herectví pro vás osobně něčím přínosné?

V herectví jsem našel komfort. Víím, že je to klíšé, ale pomohlo mi uniknout od reality. Schovával jsem se do svých rolí a nemusel myslet na své vlastní problémy.

Pomohlo vám herectví se s nimi také nějak vyrovnat?

Asi jo. Postavy, které hrajete, se často potýkají se stejnými problémy jako vy, takže si je můžete zkusit řešit v jejich kůži. Nehrozí přitom, že se zraníte, protože se

ta situace netýká vás, ale třeba *Romea*. Já byl v té době mladý rozervaný muž, zamilovaný do slečny, která o mě nestála, tak jsem si všechnu tu lásku prožil aspoň skrze něj.

Na Finále se promítá první díl seriálu *Matematika zločinu*, v němž hrajete Tomáše Tomana neprávem odsouzeného za vraždu. Znal jste jeho případ už z dřívějšíka?

Zběžně si pamatuju, že prolétl televizí, ale neznal jsem ho. Ani ten podcast, který o něm vyšel. Poslala mi ho až má agentka s tím, že by mě Petr Bebjak chtěl do role Tomana obsadit. Když jsem si podcast poslechl, byl jsem

naprosto ohromený a moc se na tu roli těšil. Hned jsem také informoval Tomáše, že ho budu hrát, že bych se s ním rád sešel a zeptal se ho na spoustu věcí. Vídali jsme se pak spolu docela pravidelně. Připadalo mi, že jsem ho úplně vysál.

Byla pro vás práce na **Matematice zločinu** něčím nová?

Právě tím, že jsem měl hrát člověka, který stále žije a můžu s ním mluvit. Ta příprava potom vypadá úplně jinak, leží na vás mnohem větší zodpovědnost. V něčem je příprava na takovou roli jednodušší, protože všechny informace dostanete z první ruky, ale vůbec není snadné je pak nějak zpracovat. Musel jsem si Tomáše pečlivě nakoukat, jak chodí, jak se hýbe a musel jsem se naučit jeho specifický způsob projevu. Všechno jsem si psal do notýsku. Myslím, že to Tomáše ke konci už štválo, musel si připadat jako nějaká opička v laboratoři, ale bylo to nezbytné, protože jsem chtěl, aby byl se svým zpodobněním co nejvíce spokojený.

A jak se mu seriál líbil?

Poprvé jsme ho viděli společně na interní projekci Novy. Bylo to emocionálně dost vyčerpávající, protože tam byl i se svou maminkou, která poprvé viděla, jak to v tom vězení skutečně vypadá, jaké to pro něj muselo být. Tomáš brečel a já taky, když jsem viděl, jak intenzivně to prožívá. Potom mi řekl, že jsem ho zahrál dobře, ale paradoxně dodal, že v tom seriálu moc brečím, že on ve vězení tolik nebrečel. A já mu povídám: „Ty vole, vždyť to je tam proto, aby ti diváci viděli, že jsi taky lidská bytost, a ne nějaký chodící Terminator!“ (smích)

Mozaika, další seriál, v němž

účinkujete, má být oproti tomu komedií. Dáváte přednost spíš vážným rolím, nebo komediálním?

Asi spíš těm vážným, můj mozek je lépe zpracovává, cítím se v nich víc komfortně. Možná je to i tím, že s komediemi zatím nemám tolik zkušeností. Ale neřekl bych, že Mozaika je přímo komedií. Pokud, tak hodně černou. Trochu ve stylu seriálu Taková normální rodinka. Situace, které v Mozaice postavy řeší, jsou komické tím, že je známe z vlastního života, ale tím jsou zároveň i trochu smutné. Člověk vidí, jak se to všechno cyklí, jak se stále potýkáme se stejnými problémy.

Svou prezentací coby „filmální interkinovizní“ festival chce Finále letos upozornit na množství typů audiovizuálního materiálu, jenž nás obklopuje. Domníváte se, že má filmové herectví stále větší prestiž než práce na televizních projektech, nebo podle vás tato dichotomie už zmizela?

Myslím si, že kvalita není dána platformou, ale zpracováním konkrétního díla. V herecké kariéře jde hodně o to, jaké projekty člověk přitahuje, jestli má štěstí. Klidně může hrát celý život ve filmech, ale pokud budou pitomé, žádná prestiž ho nespasí. Jde o to, aby výsledné dílo stálo za to. Je fuk, jestli jde o minisérii nebo film pro kina.

A liší se nějak herecká práce na nich?

Kamera je všude stejná, štáb je taky stejně velký. Rozdíl je v tom, že seriály se točí víc na přeskáčku. Nejdřív natočíte jeden obraz z druhého dílu, pak z devátého, pak ze šestého. Člověk si musí přesně nastudovat časovou osu příběhu, aby se v něm neztratil, a scény na sebe navazovaly ještě za rok ve střížně. Je pravda, že filmy se taky

většinou netočí chronologicky, ale zase nebývají delší než dvě hodiny, takže se během natáčení neskáče tolik v čase.

Na podzim bude mít premiéru film Bratři o odbojové skupině bratří Mašínů. Jednoho z nich, Ctirada, v něm hrajete vy. Šlo o vaši dosud nejnáročnější roli? Řekl bych, že ano, fyzicky i psychicky. Navíc jsem cítil určitou morální zodpovědnost vůči zpracování toho tématu, které je větší než my všichni.

Jak jste se s ním seznamoval?

Přečetl jsem všechno, co se dalo. A také jsem se setkal s Josefem Mašínem. Před pár lety jsme vyrazili za ním do Drážďan, aby nás provedl těmi klíčovými místy, kudy v padesátých letech z Československa se svou skupinou utíkal. Kdo zná dobře jejich příběh, pamatuje si, že leželi asi pět dní zakopaní pod větvi v obklíčení dvaceti tisíců policistů, vyzbrojených psy, kulomety a reflektory. A jim se podařilo utéct! Když jsem o tom četl, představoval jsem si je někde v lese, ale je tam jen rovina a pár borovic. Josef nás tam zavedl, otočil se na mě a povídá: „No, tak se na to podívej, a řekni mi, kde by ses tady schoval.“

Jak na vás Josef Mašín zapůsobil?

Myslím si, že co se nějaké síly ducha a charismatu týče, nikdy už nepotkám nikoho, jako je on. Jemu když se díváte do očí, tak vidíte člověka, který je z úplně jiného těsta než já, vy nebo kdokoliv jiný. Je to tím, že pochází z úplně jiné doby a jiných poměrů, prošel jinou výchovou. Vidíte v něm něco nedosažitelného. Bylo to hodně zvláštní a inspirativní setkání.

Vodárna Plzeň

Skvělá voda každý festivalový den

Na festivalu **Finále Plzeň** si můžete dát kohoutkovku u vodních barů. Kolik zde spotřebujeme plastových kelímků za den?

Správnou odpověď najdeš u našeho vodního baru ve festivalovém centru.

Kuciak v souvislostech

Letos v únoru tomu bylo již pět let, co Slovenskem i celou střední Evropou otřásla nájemná vražda investigativního novináře Jána Kuciaka a jeho partnerky Marty Kušnírové. Americký historik, novinář a dokumentarista Matt Sarnecki začal nedlouho poté pátrat na vlastní pěst a výsledkem jeho práce je film, jenž prostřednictvím autentických

rozhovorů i dosud nezveřejněných záběrů rozplétá politicko-mafiánské vztahy, které k odpornému zločinu vedly. I když si možná myslíte, že celý případ dobře znáte z médií, snímek Kuciak: Vražda novináře jej přehledně rekonstruuje a zasazuje do nezbytných souvislostí. Z filmového festivalu v Zurichu si roku 2022 odvezl zvláštní uznání poroty.

Kuciak: Vražda novináře

27.9. 20:00 Malý sál, Městská beseda

Filmový tip Ireny Hejdové z Deníku N

Na film Tonda, Slávka a kouzelné světlo se moc těším, v kinech bude k vidění až v listopadu. Rodinný animovaný film Filipa Pošivače vypráví o svítícím jedenáctiletém Tondovi a jeho tajemné kamarádce

Slávce a z prestižního festivalu animace v Annecy si už stihl v červnu odvézt Cenu poroty. Vydejte se s jeho hrdiny na dobrodružnou výpravu za záhadnými chomáčky tmy a nezapomeňte doma děti.

Tonda, Slávka a kouzelné světlo

27.9. 17:30 Kinosál, Městská beseda

Vítězové naslepo

To nejlepší nakonec! Rozlučte se i letos s Finále na jedné z projekcí vítězného filmu. Který to bude? To se dozvíte až na poslední chvíli, kdy budou noví držitelé Zlatého ledňáčka vyhlášeni během slavnostního zakončení. Nehrozí, že

šlápnete vedle; leda snad, že byste vítězný film už viděli – v takovém případě vám vrátíme vstupné. V kategorii nejlepší celovečerní hraný nebo animovaný film se o přízeň poroty uchází následujících osm titulů: Brutální vedro,

Citlivý člověk, Hadí plyn, Moc, Nekonečná hranice, Přišla v noci, Tonda, Slávka a kouzelné světlo, Úsvit. Zlatého ledňáčka za nejlepší dokumentární film si pak z Plzně odveze jeden z těchto filmů: Adam Ondra: Posunout hranice, Gene-

race A: Ať si každý dělá co chce, More Miko, Návštěvníci, Šťastně až na věky, Velké nic, Všechno dobře dopadne, Všichni lidé budou bratři, Vyšetřovatel.

Projekce vítězného studentského a hraného filmu

27.9. 20:30 Kinosál, Městská beseda

Projekce vítězného dokumentárního filmu

27.9. 20:30 Divadlo Dialog

In a Silent Way

27.9. 17:30 JoNáš, Měšťanská beseda

TIP

Být jako Miles Davis

Přijďte se na dokumentárně fiktivní výpravu na vrchol americké jazzové scény. Mladý kytarista Jazzen se společně se svým přítelem Dylanem, jenž na kameru zaznamenává každý jeho pohyb, vydává na cestu za jeho neskromným hudebním snem. Po nevydařeném domácím koncertě se Jazzenovi zdá sen o vlastní smrti. Pronásledován zlověstnou předtuchou, že se za 30 dní setká tváří v tvář se smrtí, začne Jazzen vymýšlet plán, který ho dovede k posmrtnému zapsání do jazzové síně slávy. Černá komedie *In a Silent Way*, která se snaží o co nejautentičtější divácký zážitek, vznikla pod režijní taktovkou Collina Levina. Překoná Jazzen svou sebestřednost a pochopí hodnotu hudebníků, které ho obklopují?

Filmařský svět stojí za Agnieszskou

Mezi těmi, kteří budou rozhodovat o vítězi příštího Zlatého leňáčka je také polská režisérka Kinga Dębska. S absolventkou pražské FAMU, která má na svém kontě více než dvacet diváckých cen, jsme si povídali o tom, jakou stopu na jejich komediích zanechala studia v Čechách. Dostali jsme se i ke kulturní válce, v jejímž středu figuruje Agnieszka Holland, kterou nyní s napětím sleduje celá filmová komunita.

Vystudovala jste režii na české FAMU. Co má podle vás společného česká a polská kinematografie?

Myslím si, že toho moc společného nemáme. Poláci závidí Čechům smysl pro humor a schopnost citlivě mísit humor s dramatem. A Češi zas Polákům

závidí hluboká dramata. Lidé mi často říkají, že je cítit, že jsem vystudovala FAMU. Snažím se totiž ve svých filmech dosahovat oné české lehkosti bytí.

Vaše tvorba se vyznačuje humorem. Tematicky se často dotýkáte mezilidských vztahů.

Vyhledávám témata, která mě v dané době nejvíce zajímají, a která chci osobně prozkoumávat. Myslím, že se mi daří mít opravdu dobrý vztah s diváky. Často jsem s nimi v kontaktu, mluvím s nimi a jezdím za nimi. Filmy netočím pouze pro sebe a své vlastní ambice. Dělán je také pro lidi z malých měst a vesnic tak, aby se v nich mohli vidět.

Co by podle vás nemělo chybět ideálnímu filmu?

Tak jako neexistuje ideální vztah,

tak podle mě neexistuje ani ideální film. Ideálu se můžeme pouze přiblížit. Osobně mám ráda takové filmy, které mě berou na strhující cestu. Filmy, které mají co říct a které nabízejí skvělé herecké výkony. Filmy se silným příběhem, které jsou jak humorné, tak

dramatické. Mám ráda i hluboká dramata, ale potřebuji, aby z nich bylo cítit, že je autor upřímný, a že přede mnou nic neskrývá. Nemám ráda kalkul.

Jak reflektujete současný stav polské kinematografie?

EUROSOFTWARE

Hlavní partner festivalu a chytrých řešení

váš osobní program

kompletní program

novinky

průvodce festivalem

program v časové ose

FILMOVÝ INTERKINO VIZNÍ FESTIVAL

36. Finále Plzeň

22-27.09.2023

Download on the App Store

GET IT ON Google Play

V Polsku aktuálně probírá politický konflikt, který se projevuje i v rovině filmu. V polské kinematografii je přítomná polarita a jsme rozdělení na dva tábory. Jednu stranu reprezentuje Agnieszka Holland. Polská kinematografie se dostala do stavu, kdy se do ní opět vměšuje politika.

Film Hranice se sice jasně vymezuje vůči tomu, jak polská vláda a policejní složky nakládají s uprchlíky na polsko-běloruské hranici, ale je možné z režisérky udělat veřejného nepřítel číslo jedna, a rozpoutat kolem jejího díla kulturní válku? Podle mého názoru by měl být film na prvním místě dobrý, ne levicový nebo pravicový.

Polská vláda film označila za nacistickou propagandu a vyhrožuje režisérce fyzickým násilím, a ta si kvůli obavám o vlastní bezpečí musela zajistit ochranu. Jakým způsobem na to reaguje polská filmařská komunita?

Filmařský svět stojí za Agnieszkou. Svaz polských režisérů vydal prohlášení, ve kterém jí vyjadřuje podporu. Vytvořili jsme dokonce trička, na kterých stojí Agnieszka Poland.

Polští pohraničníci vzkázali na adresu filmu a jeho diváků: „Jenom svině sedí v kině!“ Prezident Andrzej Duda jim vyjádřil pochopení a řada dalších pravicových polských politiků toto heslo sdílí na svých sociálních sítích.

Moje dcera mi říkala, že před

varšavskými kiny navíc stojí lidé s transparenty nesoucí toto heslo.

Jak vnímáte, že slogan, který byl používán během druhé světové války jako označení těch, kteří za německé okupace chodili do kin na propagandistické filmy, se spojuje se jménem a tvorbou Agnieszky Holland?

Jsem šokovaná. Je to naprosto strašné. Na Agnieszkou se snesla kritika, že je protistátní a že je dokonce vrah. Každý z nás se může ocitnout v situaci, v jaké je nyní Agnieszka. Nejdůležitější podmínkou pro uměleckou výpověď je svoboda slova. Je podstatné, aby každý mohl tvořit jak chce, byť by se mělo jednat o sebevíc kontroverzní námět. Mysleli jsme si, že cenzuru, která je tím nejhorším, co umění může potkat, máme už za sebou.

Na vašem nejnovějším filmu Świąto ognia, který se chystá do kino distribuce v průběhu příštího měsíce jste spolupracovala s držitelem dvou Českých lvů za střih Jarosławem Kamińskim, který pracoval také na Bodu obnovy, Zátokovi a mnoha dalších českých filmech. Jak jste se dostali ke spolupráci?

Świąto ognia produkuje společnost Opus film, která měla na starosti výrobu Studené války a Idy, které Jarek střihal. Napadlo je Jarosława oslovit a já jsem tím nápadem byla nadšená. V průběhu postprodukce byla ještě pandemie, takže jsme střihali u mě doma, kde jsme si postavili střihnu. Právě skončil festival v Gdyni,

odkud jsme si přivezli tři ceny. Dostala jsem Zlatého klokana, což znamená, že film bude uveden také v australské distribuci. A na festivalu bylo Świąto ognia přijato naprosto fantasticky. S filmem jsem velmi spokojená.

Na jakém projektu pracujete nyní?

Ted' chystám historický seriál z 50. let. A dalším filmem bude snová komedie. Nemám totiž ve srovnání s Agnieszkou tak silnou konstituci. Nejsem politicky angažovaná. Vybírám si žánr komedie, protože smát se je v těchto nelehkých časech nejbezpečnější.

Jsme česká soukromá společnost, která přes 30 let na českém a slovenském trhu úspěšně zavádí a provozuje užitečné informační technologie.

JSME
AUTOCONT
VAŠE IT

www.autocont.cz/jsmevaseit

O včelách a lidech

Filmová báseň o včelách a lidech se zamýšlí nad tím, v čem pro nás může být včela jako tvor upřednostňující pospolitost a společenství nad vlastními zájmy inspirací. Dokumentární film nabízí perspektivu, ve které se člověk neustále narušující rovnováhu může záhy sám stát ohroženým druhem. Ústřední postavou autorského filmu, který se ptá zda může ve stínu

klimatických změn a směřování lidské společnosti všechno ještě dobře dopadnout, je včela. Člověk v tomto mrazivém zamyšlení režiséra Miroslava Janka hraje vedlejší roli. Filmová esej je inspirována knihou Radomila Hradila Včely a jejich svět, která poukazuje na naši nemocnou mysl a realitu, kterou si sami ve svůj vlastní neprospekch kolem sebe vytváříme.

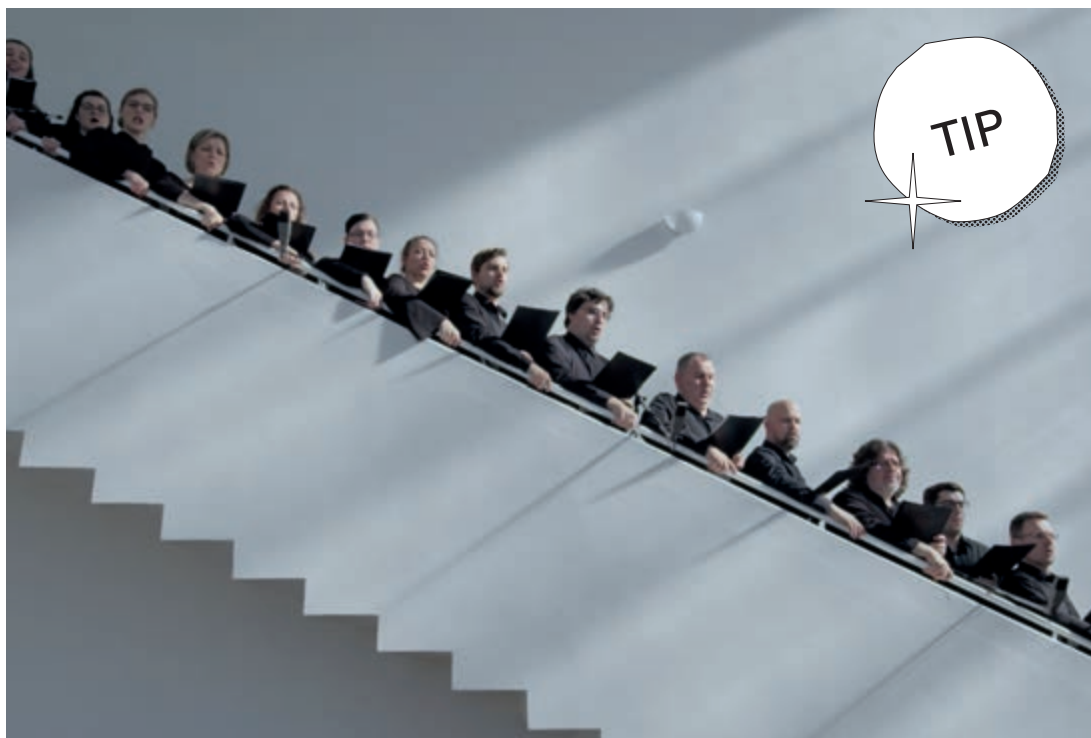
Všechno dobře dopadne

27.9. 15:00 JoNáš, Měšťanská beseda

S RŮŽOVOU LEDY TAJÍ!

Bohemia Pink!

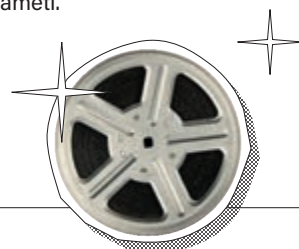
Nejlepší český dokument podle kritiků

KaprKód

27.9. 17:30 Divadlo Dialog

Na vyhlášení vítězných filmů Finále si budete muset počkat do večera, letošního držitele Ceny české filmové kritiky za nejlepší dokumentární film a vítěze loňské Ji.hlavy si ale můžete v Dialogu vychutnat už o tři hodiny dřív. Seznamte se jeho prostřednictvím s pozoruhodnou osobou experimentálního hudebního skladatele Jan Kapra, někdejšího prominenta komunistického totalitního režimu, který svou víru v socialistické ideje začal postupně přehodnocovat a po srpnu 1968 definitivně upadl v nemilost. A taky v dočasné pozapomnění. Režisérka Lucie Králová jej znovuoživuje prostřednictvím četných archivních materiálů v sebereflexivní dokumentární opere, již ohledává hranice dokumentu i historické paměti.

Nestihli jste si v klidu přečíst každý den vydání našich festivalových novin? Připomeňte si všechny rozhovory a tipy na filmy v archivu festivalových novin na webu festivalfinale.cz. A aby se vám do příštího roku nestýskalo, sledujte i naše filmové profily na Facebooku a Instagramu.

[illegible][illegible][illegible][illegible][illegible][illegible]

V desítkách odstínů šedi

Provokativní íránsko-němcko-český koprodukční snímek Nekonečná hranice sleduje osudy Ahmeda. Tento bojovník proti autoritě, jemuž íránská stráž zakáže vstup do země, se v malé vesnici na pokraji Íránu a Afghánistánu ujímá role učitele. Snaží se chránit zamilovaného mladíka a dívku chycenou v zaplaceném sňatku a zároveň obnovit pouto s odcizenou matkou.

nou manželkou. Vizuálně poutavý černobílý film, který se odehrává uprostřed rozlehlé hornaté krajiny, je drsným podobenstvím o závazcích vůči politické ideologii, náboženství i našim nejbližším. Napínavé drama režiséra Abbase Aminih ztvítilo v soutěži Big Screen na Mezinárodním filmovém festivalu v Rotterdamu.

Záloha na život

Píše se rok 2041 a lidstvo přišlo na způsob, jak obejít smrt. Stačí si stejně jako svá data zálohovat i vlastní osobnost a vytvořit „bod obnovy“. To vám v případě náhlého úmrtí následkem úrazu či vraždy garantuje právo na jeden celý dlouhý život. Co když ale toto základní právo na život někdo poruší? V Čechách tak málo zastoupené sci-fi předkládá film *Bod obnovy* detektivní zápletku v čele s agentkou Em, která se

spleťtému případu snaží přijít na kloub. Ambiciózní snímek o morálních dilematech společnosti je splněným snem debutujícího režiséra Roberta Hloze a nadchne především digitálně upravenou futuristickou vizí evropské metropole, dynamickou kamerou a nabařeným soundtrackem. Zkušený sci-fi fanoušek najde i odkazy na klasiky *Minority Report* či *Blade Runner* a další filmové easter egg.

Bod obnovy
27.9. 20:00 Velký sál, Měšťanská beseda

Nekonečná hranice
27.9. 14:30 Kinosál, Měšťanská beseda

Filmové Kašperské Hory

26. – 29. 10. 2023

více o programu festivalu na
WWW.KASPHORY.CZ

festival finančně podpořil

Pivovar Purkmistr je součástí komplexu Pivovarského dvora v Plzni-Černicích. V současné době zahrnuje pivnici, konferenční sál, bowling a pivní lázně. Pivovar navazuje na tradici bývalého domácího pivovaru a používá některé z jeho ochranných známek. Pivo je vařeno klasickou technologií 2 rmutovým způsobem podle tradičních receptur. Pivovar má kapacitu 1650 hl ročně. Pivovar vaří širokou paletu nefiltrovaných a nepasterizovaných piv jako např. světlý, polotmavý a tmavý ležák, pšeničné pivo, piva typu Ale, IPA, Stout, kyseláče a piva německého a belgického typu.

www.purkmistr.cz

Varga, Vacík

advokátní kancelář s.r.o. & partners

**veřejné zakázky
a hospodářská soutěž
nemovitosti, fúze,
energetické právo, insolvence
komplexní právní služby
pro obchodní korporace
komunální právo**

www.akvarga.cz

oficiální právní partner festivalu Finále Plzeň

**Herec má pro všechny
případy kaskadéra.
Ale kdo to vezme za vás?**

ÚRAZOVÉ POJIŠTĚNÍ
DĚTÍ I DOSPĚLÝCH

Pojišťovna VZP, a. s.,
oficiální pojišťovna filmového festivalu.

Chráníme to nejcennější

www.pvzp.cz

Šéfredaktorka:
Hana Bárta Nikodemová

Redaktoři:
Sarah Sofia Huikari
Jan Bergl

Fotografie:
Finále fototým

Sazba:
Petr Růžek

Grafický návrh:
Jaroslav Mašek

Asistenti redakce:
Dominik Samek
Dominika Nohavcová

↓
**STAHUJTE
FESTIVALOVOU
APLIKACI**

Download on the
App Store

GET IT ON
Google Play

Festival finančně podpořil

Generální mediální partner

Filmová Plzeň

